

HET VOORSPEL VAN KIEZERSBEDROG

De afgelopen weken hebben we van dichtbij kunnen waarnemen wie met liefkozende woordjes en loze beloftes de harten van twijfelende moslimkiezers kwam veroveren. Wie voor de lens van een camera zijn sterke schouder leende aan de meest troosteloze en moedeloze kiezers onder ons. En wie eerder verkoos snoepjes en ander lekkers uit te delen om de politiek onbewuste kiezer op z'n minst tot na de verkiezingen zoet te houden. Deze schertsvertoning is vooral voor moslims zó interessant dat je niet anders kan dan er als ramptoerist gefascineerd naar blijven kijken. Net die politici die tijdens de afgelopen legislatuur de andere kant opkeken toen moslims door hun partij naar de slachtbank werden gevoerd, staan er na 6 jaar weer om de moslimkiezer te paaien. Zonder een spikkeltje rood op de wangen!

Hoe het allemaal begon...

Veel rood in het promotiemateriaal want het verbaast niet dat het vooral de alibi-ali's zijn van de Sp.a, zoals Hicham Mzairh en Karim Bachar, die op moslims worden afgestuurd met allerlei goedkope en weinig inhoudelijke verkooppraatjes. Het was in Antwerpen uiteindelijk de Sp.a die bij monde van überstrategie en marketingman Patrick Janssens het voorbeeld gaf in hoe je openlijk en ongegeneerd talloze moslimkiezers een loer kon draaien.

Het spel ging destijds als volgt. Je dringt eerst aan op een bezoekje aan de moskeeën, om de indruk te wekken dat je als rabiate vrijzinnige, moslims toch steunt in hun individuele religiebeleving. Iets wat ze heel belangrijk vinden. Als je niet meteen gehoor krijgt, niet getreurd, laat gewoon via een medewerker verstaan dat het weleens gebeurt dat een moskeevergunning wordt ingetrokken. Eenmaal voor het islamitische electoraat rep je met geen woord over de programmapunten die hen aanbelangen. Je creëert integendeel valse hoop door misleidende slogans te gebruiken zoals 'diversiteit is een realiteit', 'iedereen hoort erbij', enzovoort. Als je twijfelt of dit je voldoende stemmen zal opleveren, geef dan duidelijk te kennen dat het leven veel erger zal zijn met de extreemrechtse tegenstander als burgemeester. Zelfs al ben je na de verkiezingen van plan om diens programma uit te voeren en het trots toe te geven ook. Dat is wat in 2006 is gebeurd.

De eerste gewichtige beleidsmaatregel die werd gestemd was de invoering van een dresscode die moslimvrouwen die actief participeerden aan de samenleving zou 'neutraliseren'. Een antisociale maatregel die we enkel met een extreemrechts programma zouden hebben geassocieerd. Niet veel later werd het hoofddoekenverbod uitgebreid van loketfuncties naar het onderwijs door ex-Sp.a politica Karin Heremans (die er binnen de partij achteraf weinig bot voor blijkt te hebben gevangen vandaar de overstap naar Open vld). Het was een strategische keuze van Janssens om deze maatregel als eerste te stemmen omdat ze er bij de Sp.a vanuit gingen dat het protest snel zou ophouden, en bovenal dat de weinig politiek onderlegde of geëngageerde moslimkiezer het tegen 2012 wel zou zijn vergeten. Guess again!

Een stand van zaken

We zijn het hoofddoekenverbod niet vergeten! En meer dan ooit zijn we ons bewust van het steeds meer rechtse en antisociale maatschappijbeeld dat de Sp.a in Antwerpen (maar ook federaal) nastreeft. Janssens kan blijven proberen stunts uit te halen om de kiezer met een moslim- en/of niet-Belgische achtergrond te misleiden, het zal enkel bevestigen wat we al weten. De Sp.a geeft geen moer om de talloze moslims in Antwerpen die verondersteld worden te dom te zijn om het bedrog door te hebben. De trouwe partijsoldaat is echter de kiezer niet.

Met haar moskeetour waarbij ze vage beloftes maakte trad Güler Turan mooi in de voetsporen van haar voorzitter. Ze mag dan wel de eerste Antwerpse schepen zijn van vreemde afkomst, we mogen niet vergeten dat de vraag eerst werd gesteld aan de zelfverklaarde politieke-weetniet Karim Bachar. Bovendien had Janssens verklaard dat "allochtonen" in Antwerpen nog niet klaar waren voor een schepenfunctie. Het verbaast dus niet dat ze enkel naast hem mocht plaatsnemen op een moment dat ze absoluut niets meer kon betekenen. Hoewel we weinig fan zijn van Fauzaya Talhaoui, zou het niet meer dan eerlijk zijn geweest mocht zij in 2006 zijn benoemd tot schepen toen ze het nodige aantal stemmen bleek te hebben behaald. Dat zou voor de Sp.a natuurlijk net een brug te ver zijn geweest. Beweren dat 't stad van iedereen is en dat nog bewijzen in daden ook?! Het zou ongehoord zijn!

De meest recente stunt van Janssens was de benoeming van Yasmine Kerbache, huidig kabinetschef van Di Rupo, als runner-up op de Antwerpse Stadslijst. Ongeacht de kwaliteiten die ze ongetwijfeld heeft, kan je van iemand die gelooft dat haar rol als kabinetschef van de eerste minister perfect combineerbaar is met dat van gemeenteraadslid niet verwachten dat ze de talloze uitdagingen waar de Antwerpenaren voor staan ter harte zal nemen. (Humo, 21/8/2012) En toch weten we allemaal waarom het Patrick Janssens niet zo slecht uitkomt dat haar naam op de 2de plaats van de Stadslijst pronkt en niet die van Philip Heylen (CD&V). Met haar Arabische naam, academische achtergrond en sterk voorkomen lijkt ze een geduchte tegenstander voor Meyrem Almaci (Groen!) die Janssens zo hoopt uit te schakelen. Wat Janssens niet lijkt te beseffen is dat hij daarvoor ook de kiezer zal moeten uitschakelen, die zijn verrechtste partij al lang heeft afgeschreven.

Iedereen doet het

Nu is de Sp.a lang niet de enige partij die de stem van Antwerpenaars met een moslimachtergrond hoopt te strikken met een naam in plaats van met een programma. Elke partij heeft haar alibi-ali's en excuustruusjes. Zelfs de NVA die ooit deelname aan spelprogramma's beneden haar waardigheid vond tot Bart De Wever zelf eens werd uitgenodigd, vond ooit ook dat kandidaten bedreven moesten zijn in de politiek voor ze op een lijst zouden komen te staan. Tot de burgemeesterssjeep in een uiterst diverse stad op het spel stond. Dan werd het plots niet erg om iemand die zelf toegeeft niets af te weten van politiek, zoals Nabila Ait-Daoud, een verkiesbare 5de plaats aan te bieden. (Nieuwsblad 31/5/2012)

Hoewel Aït Daoud zelf beweert geen “excusallochtoon” te willen zijn, maken haar gebrek aan ervaring en kennis van het politieke spel nu al duidelijk wat haar rol zal zijn. Iemand die – wanneer de NVA het nodig vindt – omwille van haar Marokkaanse afkomst de Marokkaanse gemeenschap zal moeten schofferen in naam van de partij. Samen met Zuhail Demir zal Nabila Aït Daoud de persoon worden die moet verkondigen dat de hoofddoek de neutraliteit schendt en dus terecht verboden is en dat ook zal blijven (hoewel de NVA haar in 2006 niet nodig had toen ze het verbod mee goedkeurde). Zij zal diegene worden die moet beweren dat de meeste vreemdelingen criminelen zijn en dus hard moeten worden aangepakt. Zij zal diegene zijn die beweert dat discriminatie niet zo’n groot probleem is want wie echt zijn best doet, vindt wel werk. En nog zoveel meer.

Ik hoop dat ik me vergis, maar ik kan me niet voorstellen dat een partij die “de Vlaamse identiteit” ziet als een vaststaand en exclusief gegeven, een Antwerpse van niet-Belgische afkomst in de partij zou toestaan die zich bewust is van de noden van haar gemeenschap en zich hiervoor actief inzet. Integendeel, iemand met een Marokkaanse naam zonder enige politieke ervaring of engagement vormt in Antwerpen de ideale kandidaat. Ze kan veel stemmen opleveren en tegelijkertijd gekneet en ingezet worden door de partij om de vuile klusjes op te knappen.

De weg vooruit

Intussen nadert 14 oktober en is de Antwerpse moslimkiezer er nog steeds niet uit. Ja de meeste politici met een gelijkaardige achtergrond die nu op de verschillende lijsten prijken zijn grotendeels “opportunisten” die nauwelijks iets weten van de échte problemen, laat staan dat ze genoeg kunnen wegen om daarin verandering te brengen. (MO-magazine, 29/8/2012) En toch moeten we allemaal een stem uitbrengen. Het zou zonde zijn om die stem verloren te laten gaan door blanco te stemmen zoals velen nu opperen. Door blanco te stemmen verlies je de macht van je eigen stem en geef je die vrijwillig aan diegene die wél een keuze kan maken.

Het wordt tijd dat we beginnen geloven in de eigen veranderingskracht! Moslims staan hierin niet alleen maar samen met alle anderen die lijden onder armoede en de nasleep van de economische en financiële crisis, onder de kloof tussen de sterksten en de zwakkeren in het onderwijs, onder racisme en discriminatie op de woning- en arbeidsmarkt, en de onverschilligheid en gebrek aan openheid in de hulpverlening. We zijn met genoeg die staan voor sociale rechtvaardigheid om het verschil te maken.

Hoewel de media de indruk willen wekken dat het in Antwerpen een tweestrijd wordt tussen Janssens (rechts) en De Wever (extreemrechts), weet iedere Antwerpenaar dat er alternatieven zijn. Aan ons om het oppervlakkig verleidingsspel te doorprikken en te kiezen voor inhoud!

Maryam H’madoun Samira Azabar

11-9-2012